

דברות קודש

מאת
ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פרשת במדבר

©
כל הזכויות שמורות
ל'איגוד חסידי בוסטון' {ע"ד}
שע"י קהל 'קדושת פינחס' באסטאן
רח' נועם אלימלך 2 ביתר עילית.

להנצחות לדגל שמחה
או לעילוי נשמת
ניתן לשלוח מייל:

A0799326426@GMAIL.COM

058-325-4668

עיצוב וסדר:
א.י.ש. אשדוד
0527627127

פרשת במדבר

ואת פדויי השלשה והשבעים והמאתיים העודפים על הלויים מבכור בני ישראל (במדבר ג מו).

הערוגות הבשם כתב שלכאורה פסוק זו אין לה שום משמעות בפני עצמו, ולא אשכחן פסוק כהאי גוונא דפסקיה משה באורייתא, דהוא פסוק בפני עצמו ולא נאמר בפסוק זה נושא המאמר כלל. דבפסוק שאחריו כתיב, ולקחת חמשת חמשת שקלים, אבל בפסוק הנ"ל לא כתיב כי אם ואת פדויי השלשה והשבעים והמאתיים העודפים על הלויים, ותו לא מידי. ובודאי אין לך כל פסוק דפסקיה משה רבינו באורייתא שלא יהיה לו משמעות בפני עצמו.

ומפרש שם, דבאמת כל מנין ומספר של אישי ישראל בפרט הכל בהשגחה פרטיות. וכגון מה שמספר כל ישראל הוא ששים רבוא, אינו על דרך מקרה, אלא של שם ששים רבוא אותיות בתורה, וכיוצא בזה.

וכן מה שמספר הבכורים העודפים על הלויים הוא רע"ג לאו מקרה בעלמא הוא. אלא להורות בא דהכל תלוי ברגע אחד, שברגע אחד שמשים אל לבו יכול לתקן כל מה שעבר. וכמו כן צריך תשובה על כל רגע ורגע שעבר עליו, על דרך שאמר הכתוב (איוב ז יח) לרגעים תבחננו. וזה שרמז במספר הבכורות שצריכין פדיון נפש במספר שהוא כמספר רגע'.

ראיתי מובא שהרה"ג רבי נטע פריינד זצ"ל סיפר על הרה"ק רבי שלומקע מזעוויהל זי"ע, שפעם הגיע בחור אליו באמרו שהוא רוצה להצליח בתורה, ענהו רבי שלומקע ואמר לבחור 'אם בהצלחה בתורה אתה חפץ, הסגולה היא שתשגיח לשמור על הרגעים, אם מנצלים את הרגעים זהו ערובה להצלחה בתורה'.

ועוד בחשיבות הזמן, הנה ביום כ"ט אייר חל יומא דהילולא של הרה"ק רבי מאיר מפרימישלאן זי"ע,

ומתאמרא משמיה על הטעם שקונים לחתן א'גאלדנע זייגער' (שעון זהב), כדי שהחתן יבין 'אז צייט איז טייער' (שהזמן הוא יקר).

יעזור השי"ת שנזכה ללעכטיגר והנה אנו מתכוונים לקבלת התורה, וידוע שקבלת התורה הוא קבלת התורה, עדי נזכה לביאת גוא"צ בב"א.

מתוך השוה"ט ליל שב"ק פר' במדבר - שבת מברכים חודש סיון תשפ"ב

לו צרכיו, והוא בטוח בחסדי השי"ת עד שנדמה הדבר אצלו כמזומן, וכאילו כבר הזמין לו השי"ת כל הצטרותו, וזו מדת בטחון המובחרת שיחידי סגולה זוכים לה, והוא מרומז בדברי הנביא (ישעיה יב ב) 'הנה א-ל ישועתי אבטח ולא אפחד', כי 'הנה' מורה על דבר מזומן ונמצא, שהאדם מראה עליו באצבע, וכשתהיה ישועת ה' בבחינה הזאת, אזי 'אבטח ולא אפחד' כלל. ואילו הבטחון השני הוא כפשוטו, שסומך על ה' ובטוח שיזמין לו לעתיד כל צרכו, אבל אין הדבר אצלו כבר עתה כמזומן, וזהו הטעם שנכתב בכפל הלשון (שם כו ד) 'בטחו בה' עדי עד', כי זה בא לרמז על שני מיני הבטחון.

איש על דגלו באותת לבית אבותם
יחנו בני ישראל וגו' (במדבר ב ב).

האהבת שלום (קוסוב) מבאר ענין הדגלים, בהקדם ביאור המשנה (אבות ג יז) אם אין קמח אין תורה אם אין תורה אין קמח, דהנה ידוע שהשם אכדט"ם שהם האותיות הקודמות לשם אלקי"ם הוא השם של בטחון (עי' בזה"ק ח"ב כב.), [ומבואר בפרי עץ חיים (שער ספירת העומר ז ענין ג) שהאות הראשונה והאחרונה נשארות על מקומן, והשלש אותיות האמצעיות מתחלפות] והשם אכדט"ם עולה בגימטריא ע"ד, ועם הכולל עולה במספר 'בטחון'.

והנה מצינו שני מיני בטחון בהשי"ת, יש הסומך על ה' שיזמין

קמ"ח כנ"ל, אזי אין לתורה קיום. וכן לאידך גיסא 'אם אין תורה אין קמח' שמכח התורה נצמח הבטחון.

ולפי זה מבאר האהבת שלום ענין הדגלים המובא בפרשתנו, שהדגלים שבפרשה רומזים לענין הבטחון, כי ד' פעמים 'דגל' של הארבע קבוצות של דגלים שהיו במחנה ישראל עולה בגימטריא כמנין קמ"ח, וזו שייכות הפרשה לחג השבועות, כי 'אם אין קמח' שאין בטחון הנרמז בדגל. 'אין תורה'.

ונראה להרחיב דבריו, לפי מה שידוע שענין הדגלים הוא שכל אחד ואחד היה מכיר את מקומו ויעודו, ודרך ההגעה לבחינה זו הוא ע"י התחזקות במדת הבטחון, שהוא בטוח שדרכו בעבודת ה' הוא מהמקום שהוא נמצא בו, ולא כמו שיש שתמיד חושבים שאם הייתי במקום של הזולת אז יכולתי להיות עובד ה', אלא צריך האדם להחזיק בבטחון, שהמקום שהוא נמצא בו והמצב שהוא נמצא בו זו הכי טוב בעבורו, השי"ת שם אותו במצב הכי טוב בשבילו. וזה ענין הדגלים שהארבע קבוצות של דגלים גימטריא קמ"ח, להורות על השני ענינים של בטחון כדאמרן.

וי"ל דלכן בטחון הוא גימטריא ע"ד עם הכולל לרמז על השני מיני בטחון כדאמרן.

ושני הבטחונות אלו שהם ב' פעמים 'עד' יעלה חשבונם למנין 'קמח', כי ע"י הבטחונות זוכה האדם לקמח דהיינו פרנסה, כי מי שיש לו בטחון חזק בהשי"ת ממתיק את הדינים מעליו המרומזים בשם 'אלוקים', ומעורר את האותיות הקודמות לה זה השם אכדט"ם שהוא שם הבטחון, ומצד השם הזה מעורר רחמים ונשפע פרנסה ושפע רב, אבל אם ח"ו אין בטחון איתן בה' אזי אין בידו להמתיק את הדינים, וזה גורם לאדם שלעיתים יחסר מזונו, כי מדינא אינו ראוי ליותר מזה, ורק אם ישם בטחון וישליך יהבו על ה' ימתיק בזה את הדינים הנרמזים בשם אלוקים, ויתעוררו עליו שם אכדט"ם הקודמות ל'אלוקים'.

ועוד זאת זוכה הבוטח בבטחון חזק, שהתורה מתקיימת אצלו, כי הבטחון הוא סוד קיום התורה.

ובזה מבאר האהבת שלום המשנה 'אם אין קמח אין תורה', שאם אין בטחון שהוא בגימטריא

- כאיש אחד בלב אחד. שכלל ישראל היו במצב של אחדות, עקב שהיה בבחינת 'ויחן' שמרמז על ענין בטחון כדאמרו, כל הענין של מחלוקת מגיע מזה שהאדם חושב שהשני לקח משהו שמגיע לו, כשאדם הוא חזק במדת הבטחון אז מאמין שאין אדם נוגע במוכן לחבירו ואין מלכות נוגעת בחברתה אפי' כמלא נימא (יומא לח:). כלל ישראל זכו להיות כאיש אחד בלב אחד ע"י מדת הבטחון.

האהבת שלום (יתרו) מביא על הפסוק (שמות י"ב) ויחן שם ישראל נגד ההר, כי תיבת 'ויחן' עולה בגימטריא ע"ד שהוא הגימטריא של השם של בטחון אכדט"ם, כי במעמד הר סיני פסקה זוהמתן (שבת קמו.), והיו אז ישראל בגדר הטחון שהוא התנגדות גדולה נגד היצר הרע הנקרא 'הר' (סוכה נב.), וזהו 'נגד ההר'. ונראה להוסיף על דבריו לפי מה שפירש"י (שמות י"ב) ויחן שם ישראל

מתוך רעוא דרעוין שב"ק פר' במדבר - שבת מברכים חודש סיון תשפ"ב

השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימת תהינה, עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמישים יום וגו'. ודרשו חז"ל (מנחות סו.) שהכוונת הפסוק באמרו ממחרת השבת, ממחרת יו"ט ראשון של פסח.

ומה נאה שהלימוד על הגעת כלל ישראל להר סיני בראש חודש, הוא מהפסוק החודש הזה לכם ראש חדשים, שפסוק זה נאמר לגבי חודש ניסן והוא תחילת הפרשה של קרבן פסח, להורות על הקשר של חג

ראש חודש סיון הוא יום חשוב מאוד, הוא היום שעליו נאמר (שמות י"א) בחודש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני. ולמדו חז"ל (שבת פו:) שהכוונה לראש חודש, כתיב הכא ביום הזה באו מדבר סיני, וכתוב התם (שמות י"ב) החודש הזה לכם ראש חדשים, מה להלן ראש חודש, אף כאן ראש חודש.

ידוע שחג השבועות הוא המשך של ימי הפסח, כמו שנאמר (ויקרא כג טו-ז) וספרתם לכם ממחרת

השבועות ומעמד קבלת התורה בהר סיני עם יום טוב פסח.

ויש לומר עוד רמז בזה, לפי הצירוף של השם בחודש זה, שיוצא מראשי תיבות של הפסוקים (שמות כו יט-כ) 'ידותיו ו'לצלע ה'משכן ה'שנית. דהנה אנו אוחזים בסוף ימי הספירה, ובימים אלו צריכים לזכור הצלע השנית של ימים אלו, שהם ימי הפסח, כמו שנאמר וספרתם לכם ממחרת השבת, שימים אלו קשורים זו בזו כדאמרן.

עוד יש לומר שמרומז בפסוק זה של הגעתם להר סיני, החודש הזה לכם ראש חדשים, לרמז על מה שכתב רש"י בתחילת פירושו על חומש (בראשית א א), לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחודש הזה לכם, שהיא מצוה ראשונה שנצטוו ישראל. ולכן ענין הגעתם להר סיני מקושר למה שהיה צריך להיות התחלת התורה.

יעזור השי"ת שנזכה 'צו אלעכטיגער קבלת התורה' ולביאת גוא"צ בב"א.

מתוך סעודת ראש חודש - ר"ח סיון תשפ"ב

שב"ק פר' בהר-בחוקתי תשפ"ג

קידושא רבא

שמוחת הולדת הבת להר"ד שלמה נחמ"י פרידמן
חתן הרה"ח רבי פינחס פדקל הי"ו

ויראת ה' אין צריך שיתקיימו העונשין בפועל, ונשלם ע"י לימוד התורה הק'. ולפי דבריו יש לומר שזה ביאור הגמרא שאמר שקורים התוכחה כדי שיהיה תכלה שנה וקללותיה.

בענין שבעצרת נידונין על הפירות, יש לומר שהכוונה לילדים, כי האילן מרמז על האדם כדכתיב 'כי האדם עץ השדה' (דברים כ יט), ופירות האילן הם הילדים, והמעם שבעצרת נידונין על פירות האילן, י"ל כי בחג השבועות הוא חג מתן תורתנו, ובמעמד הר סיני נאמר (שם ד טז) 'דק השמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חיך והודעתם לבניך ולבני בניך'. 'יום אשר עמדת לפני ה' אלוקיך בחורב כאמור ה' אלי הקהל לי את העם ואשמיעם את דברי אשר

איתא בגמרא (מגילה לא:) עזרא תיקן להן לישראל שיהו קורין קללות שבתורת כהנים קודם עצרת ושבמשנה תורה קודם ראש השנה, מאי מעמא, כדי שתכלה השנה וקללותיה, בשלמא שבמשנה תורה איכא כדי שתכלה שנה וקללותיה, אלא שבתורת כהנים אטו עצרת ראש השנה היא, אין עצרת נמו ראש השנה היא דתנן ובעצרת על פירות האילן.

ויש לבאר דברי הגמרא, על פי דברי הרה"ק מהר"י מבעלזא זי"ע על מה דאיתא (מנחות קי.) כל העוסק בתורה כאילו הקריב עולה מנחה חמאת ואשם, וכמו שבפרשת הקרבנות ע"י לימוד התורה הק' זה כמו שהקריב קרבנות, כך בדברי תוכחות ועונשין הנזכרים בתורה הק' ע"י שאיש ישראל לומד התורה הק' וממשיך עליו פחד

ורביה. והרביתי אתכם - בקומה זקופה, שאם לומדים תורה ומקיימים מצוות זוכים לברכה בענין הילדים בכמות. ובאיכות.

ויעזור השי"ת שיזכו ההורים לגדלה לתורה לחופה ולמעשים טובים, וארוז"ל בת תחילה סימן יפה לבנים, וב"ה אצל ר' שלמה נחמי' יש לו כבר שתי סימנים, וזה סימן מובהק. ויהי רצון שיזכה לראות ביחד עם ידידי רבי פינחס הי"ו וכל המשפחות מלוא חפניים נחת ותענוג דקדושה ממנה ומכל יוצ"ח, ונוכה כולנו לראות נחת מצאצאינו עדי נוכח לביאת גוא"צ בב"א.

ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון'. שכל הענין של מעמד הר סיני, היה בכדי שנעבר ענין זה לבנינו ובני בנינו.

בפרשתן נאמר (ויקרא כו ג) 'אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם'. ומפרש רש"י (שם) הוון עמלים בתורה על מנת לשמור ולקיים, כמו שנאמר (דברים ה א) 'למדתם אותם ושמרתם לעשותם'. והשכר שאנו מקבלים על מה שאנו לומדים תורה ומקיימים המצוות הוא 'הפריתי אתכם והרביתי אתכם' (ויקרא כו ט). ומפרש רש"י (שם) והפריתי אתכם - בפריה

דעוא דרעוין

ה' בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה'.

איתא ממדן הבעש"ט זי"ע (בעל שם טוב עה"ת, בראשית קמ) ש'הר סיני' רומזו לשני הפכיים, הר הוא בחינת גאות וסיני בחינת שפלות, וזהו 'וידבר ה' אל משה בהר סיני' שצריך האדם ליקח בחינת משה בחינת דעת לשתי

וידבר ה' אל משה בהר סיני לאמר (ויקרא כה א).

בשתי הפרשיות הן בפרשת בהר והן בפרשת בחוקתי מוזכר ענין הר סיני, בפרשת בהר מתחיל עם 'הר סיני', ובפרשת בחוקתי מסתיימת עם 'הר סיני', כדכתיב (שם כו מז) 'אלה החוקים והמשפטים והתורות אשר נתן

ואחרי שכבר עשה מצוה יחזיק עצמו במדת השפלות שלא עשה כלום.

ובזה מפרש הבעל שם טוב מה שנאמר (בראשית ד ו) 'הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רובץ', 'אם תיטיב שאת' כשטוב לו יש לו התנשאות, 'ואם לא תיטיב' יש לו שפלות, ו'לפתח חטאת רובץ', אבל כל זה לא טוב, רק 'נע ונד תהיה בארץ' (שם פסוק יב), שתמיד יהיה לא בהתנשאות ולא בשפלות ועצבות, רק פעם כך ופעם כך, דהיינו אם יבא לו התנשאות יכריע את עצמו לצד השני, ואם ירגיש שיבא לו עצבות יכריע את עצמו להיפך.

ובד נתבונן נראה שבמעמד הר סיני היו גם כן שתי הבחינות הללו, שמצד אחד היה הבחינה של 'אשר בנו מכל העמים' שמרמז על גדלות, ומצד שני היה הבחינה של 'כפה עליהם ההר כגיגית' שמרמז על שפלות.

ויש לומר ששתי פרשיות אלו קשורים לשתי הבחינות של 'הר סיני' שאמרנו, דהנה רש"י מביא (ויקרא כה א) מה ענין שמיטה אצל הר סיני, והנה ענין שמיטה קשור לשתי בחינות אלו, שמצד אחד יש את הבחינה של הר, כמו שנאמר (שם פסוק ג) 'שש

המדות הללו הר וסיני, שיהיה בידו המשקל נגד היצר הרע, לפעמים בבחינת הר, ולפעמים בבחינת סיני, כי דרכו של יצר הרע להגים דעתו של אדם בבחינת הר, ולפעמים עושה את עצמו כיצר טוב להשפילו בשפלות, בכדי למנוע אותו מעבדות השי"ת, ואז נקרא בבחינת סיני, ועצה לנגד מדה זאת מדת השפלות הוא להחזיק במדת התפארות ולומר הלא יהודי אני, ונגד הגדלות, העצה הוא להשפיל עצמו מצד שפלות החומר, והכל ע"י בחינת הדעת עכ"ל.

ושמעתי פעם לכאר בשם הרה"ק רבי מאיר מפערמישלן זי"ע שזה מה שאנו מתפללים בתפילת מעריב 'והסר שטן מלפנינו ומלאחרינו', שכשאדם נוגש לעשות מצוה מגיע היצר הרע ומשפילו בשפלות ואומר לו איך יש לך העזה לגשת ולעשות מצוה זו, ואחרי שהאדם כבר עשה המצוה אז מגיע אליו היצר הרע מצד מדת הגאווה ומתפאר לפניו ואומר לו איזה מצוה גדולה וחשובה עשית, ועל זה אנו מתפללים 'והסר שטן מלפנינו ומלאחרינו' היינו השטן שמגיע לפני המצוה והשטן מגיע לאחר המצוה, שלפני עשיית המצוה יחזיק בבחינת גדלות, שיש לו כח לעשות המצוה,

ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לוחות העדות, וכתב רש"י - ככלתו, כתיב חסר, שנמסרה לו תורה במתנה ככלה לחתן, שלא היה יכול ללמוד כולה בזמן מועט כזה.

בפרשתן כתיב (שם יש כג) 'הגבל את ההר וקדשתו' וב"ק **אאזמו"ר** זי"ע היה רגיל להזכיר מה שכתב בעל הפלאה, שאם תקח הגבולות של האותיות 'הר' יצא קודש, שהגבולות של אות ה' הוא ד' ו', והגבולות של האות ר' הוא ק' ש' וכיחד הוי 'קודש', וזהו מה שנאמר 'הגבל את ההר וקדשתו' שהגבולות של הר הוי קודש כדאמרן.

ב"ק אאזמו"ר זי"ע היה גם מבאר פסוק זה באופן אחר, והוא לפי מה שאמרו חז"ל (סוכה נב.) לעתיד לבא מביאו הקב"ה ליצר הרע ושוחטו בפני הצדיקים ובפני הרשעים, צדיקים נרמה להם כהר גבוה ורשעים נרמה להם כחוט השערה, הללו בוכין והללו בוכין, צדיקים בוכין ואומרים היאך יכולנו לכבוש הר גבוה כזה, ורשעים בוכין ואומרים היאך לא יכולנו לכבוש את חוט השערה. וזהו 'הגבל את ההר', כשאדם מגביל את ההר שמסמל

שנים תזרע שדך ושש שנים תזמור כרמך ואספת את תבואתה, והיינו שהאדם מצווה לעשות השתדלות ולצאת לעבודת השדה. אמנם מנגד יש את הבחינה של סיני, והוא מה שנאמר, (שם פסוק ד) 'ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת לה', שענין השמיטה בא להורות לאדם שכל מה שהוא עושה בשש השנים בעבודת האדמה, הכל הוא מכח השי"ת, והוא הנותן לך כח לעשות חיל, וזהו ענין שמיטה אצל הר סיני.

ובדרך זה נבוא לכאר שגם פרשת בחוקתי קשור לשתי הבחינות של 'הר סיני', והוא לפי מה שמפרש רש"י מה שנאמר (ויקרא כו ג) 'אם בחקתי תלכו' שתהיו עמלים בתורה, חובת האדם הוא להיות עמל בתורה ולהשתדל לחדש חידושי תורה בבחינת 'ותן חלקנו בתורתך', וזו היא מדת 'הר', אמנם מנגד צריך להיות גם הבחינה של 'סיני', והוא שעל האדם לדעת מה שאמרו חז"ל (מגילה ו:) יגעתו ומצאתי תאמין, ושמעתי ביאורו, שאחרי כל היגיעה הוא צריך לדעת שמה שהוא זוכה להבין הוא הכל בבחינת 'מציאה', כמו שמפרש רש"י על הפסוק (שמות לא יח) 'ויתן אל משה

לפי התיבות שמכוונים במזמור של 'למנצח בנגינות' וב'אנא בכח', התיבה של 'למנצח בנגינות' שהוא כנגד הספירה של היום היא 'ארץ', שזו מדת היסוד היינו שפלות, והתיבה שב'אנא בכח' שמכוונים היום הוא 'גאה' היינו גדלות, ויש לומר שזה מדת גבורה שביסוד, שהאדם צריך לפעמים להתלבש במדת הגאווה בבחינת יוגבה לבו בדרכי ה' הגם שהוא אוהו עצמו כמדת היסוד בתכלית השפלות.

בתחילת פרשת בחוקתי כתיב (ויקרא כו ג) 'אם בחקתי תלכו', ובהמשך כתיב (שם פסוק ו) 'ונתתי שלום בארץ', ורש"י מפרש 'אם בחקתי תלכו', שתהיו עמלים בתורה. וצריך לבאר מה הקשר 'אם בחקתי תלכו' לענין 'ונתתי שלום בארץ', וראיתי לפרש לפי מה שאמרו חז"ל (ברכות ה.) לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע, מענין המלחמה לומדים איך צריכים ללחום נגד היצר הרע, אולם 'אם בחקתי תלכו', ותהיו עמלים בתורה, אז מכח התורה יוכל להתגבר על היצר הרע, כמו שאמרו חז"ל (קידושין ל:): בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין, ואם אתם עוסקים בתורה אין

היצר הרע, אז 'וקדשתו' הוא זוכה לקדושה.

בשבוע הבעל"ט (כ"ו אייר) יחול יומא דהילולא של הרה"ק רבי שלמה מזוועהיל זי"ע, והיומא דהילולא דיליה חל בספירה של 'יסוד שביסוד'.

מספרים שפעם נגישו כמה מהחסידים אל רבי שלומק'ה ובקשה בפיהם, מדוע זה לא יכול הרבי לערוך את המישים באופן מסודר כמו המישים של הרה"ק מהר"א מבעלזא זצ"ל. ענה להם רבי שלומק'ה כי יש שני בחינות של צדיקים, יש צדיק הדור ויש צדיק יסוד עולם, הבעלזער רב הוא בבחינת צדיק הדור, לשון 'הדר', ואולם אני בבחינת צדיק יסוד עולם, ועל היסוד כולם דורכים. ואכן הרה"ק רבי שלומק'ה נפטר בספירת 'יסוד שביסוד' שמדה זו היתה מהותו.

קנין מדת היסוד הוא לפי שפלותו של האדם, ויש לומר שכוונת 'הגבל את ההר וקדשתו', כשאדם מגביל בחינת 'הר' דהיינו ענין הגאות אז הוא זוכה לקדושת היסוד דהיינו 'וקדשתו'.

והנה הספירה של היום הוא 'גבורה שביסוד', ויש לבאר מדה זו

ועל ידה לזכות לקבלת התורה, ושנוכה שיקיים בנו 'ונתתי שלום בארץ', עדי נוכה לביאת גוא"צ בב"א.

במלוח מלכה הוסיף רבינו ואמר:

שמעתי מהרה"ג רבי ישראל

שלום שליט"א דבר נחמד שהוסיף על

מה שאמרנו בס"ג על שתי הבחינות

של 'הר סיני', שזה מה שאנו אומרים

בפיוט 'ואמרתם' בל"ג בעומר 'סיני

סיני לו נקרא ארי שבחבורה וכו' אדונינו בר יוחאי' שרבי שמעון בר

יוחאי זכה שהגם שהיה בשפלות

בבחינת 'סיני', אמנם כשהיה צריך

היה מתגבר בבחינת 'הר' להיות ארי

שבחבורה.

אתם נמסרים בידו, ולכן לא יצטרכו

ללמוד מעניינה של מלחמה, וזהו

ההמשך הפסוקים, 'אם בחקתי תלכו',

אז לא יצטרכו מלחמות כדי להורות

על מלחמת היצר ויקיים בנו 'ונתתי

שלום בארץ'.

אנחנו כאן ברץ ישראל נמצאים

בעיצומם של ימי מלחמה,

ובערב שבת כבר הגיעו האזעקות

לעירנו, ועלינו לדעת שאם אנחנו רוצים

שיהיה שלום בארץ צריכים להתחזק

בלימוד התורה, כי רק על ידי התורה

נוכל לישב בשלוח.

יעזור השי"ת שנוכה לדעת להשתמש

בשתי הבחינות של 'הר סיני'

שמחת הבר מצוה

להבה"ח עקיבא נ"ז בן הר"ד יהושע מאיר סקידל הי"ז

יום חמישי אור לכ"א אייר תשפ"ג

אמור, הא מה אני מקיים אם בחקתי

תלכו, שתהיו עמלים בתורה.

וצריך בחור הבר מצוה לדעת שהוא

מקבל עליו עול תורה ומצוות,

אם בחוקתי תלכו ואת מצוותי

תשמרו ועשיתם אותם (ויקרא כו

ג), ומפרש רש"י, אם בחוקתי תלכו

- יכול זה קיום המצות, כשהוא אומר

ואת מצותי תשמרו, הרי קיום המצות

וזה נכלל בפסוק הנ"ל לימוד התורה ושמירת המצוות.

וזה שאמר הלשון 'ואת מצוותי תשמרו', היינו לשמור ולצפות מתי יזכה לקיים את המצוות כתיקונם ויעשה נחת רוח ליוצרו, ואז יזכה לגדול להיות ירא שמים ותלמיד חכם.

ובחור הרוצה לגדול בתורה ויראת שמים, צריך לדעת שיש ב' בחינות בשמירת המצוות, הא' הוא בפשטות לשמור ולקיים את מצוות התורה, והב' הוא כעניין שנאמר אצל יעקב אבינו ע"ה (בראשית לו יא) 'ואביו שמר את הדבר', והיינו כדפירש"י, היה ממתין ומצפה מתי יבא.

והבחור הבר מצוה נקרא בשם עקיבא על שמו של הגאון רבי עקיבא אייגר זצ"ל, וכנראה שאביו מצפה שיגדל להיות תלמיד חכם כמו הגרעק"א, ויעזור השי"ת שכך יתקיים בו.

וכך צריך האדם לקיים את מצוות התורה בצפייה כאומר 'מתי יבוא לידי ואקיימנו' (יומא יט:), וכך מצפה כל ילד קודם חבר מצוה מתי יבוא שאעשה בן י"ג שנים ואהיה מחוייב במצוות ה' ולא מדין חינוך בעלמא.

ויעזור השי"ת שיוזכו כל המשפחות לרוות מבחור זה נחת דקדושה, עדי נזכה בקרוב לכיאת גוא"צ בב"א.

הוצאות הגליון נדבת

ידידנו הר"ד ירחמיאל יעקב הכהן גרוס הי"ו

לדגל השמחה השרויה במעונו

בנישואי בתו הכלה שתחי' בשעטומ"צ למזל"ט

שמחת החתונה תתקיים ביום שלישי פר' נשא ג' סיון הבעל"ט

באולמי בית ברכה רח' רבי עקיבא 34 ביתר עילית

יזכו לבנות בית נאמן בישראל על אדני התורה והחסידות,

בנין עדי עד בקשר של קיימא ודורות ישרים ומבורכים,

ויזכה לרוות מכל יוצ"ח רוב נחת ותענות דקדושה.

הוצאות הגליון נדבת

ידידנו הר"ד נח מרדכי שוזארץ הי"ו

לדגל שמחת היבנס בנו

כמד שמעון נתן נטע נ"י לעול תומ"צ למזל"ט

שמחת הבר מצוה תתקיים ביום ראשון פר' נשא ר"ח סיון הבעל"ט

באולמי הדקל רח' זוועהיל 2 ביתר עילית

יזכה לרוות מכל יוצ"ח רוב נחת ותענות דקדושה,

ומשפע מצוות תפילין יתמשך עליו יתמשך עליו

להיות לו חיים ארוכים ושפע קודש